

Skatteministeriet

17. september 2020
J.nr. 2020-7146

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 608 af 20. august 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I svar på SAU alm. del – spørgsmål 456 svarer ministeren: “Når aktionærens depotbank – på vegne af aktionæren – ansøger om tilbageførsel af udbytteskat, fremsendes en sådan anmodning, ledsaget af oplysninger om aktionæren og vedkommendes aktiebeholdning i forbindelse med udlodningen, op gennem kæden af banker til de kontoførende institutter.” Aktionærens depotbank skal således først lade aktionærens identitet registrere hos Skattestyrelsen, dernæst lade anmodningen om refusion koblet med det fra Skattestyrelsen udleverede identifikationsnummer passere op igennem kæden af banker til det institut, der har et omnibusdepot i VP-centralen. Vil ministeren redegøre for, hvorfor det ikke stilles som betingelse for refusion af udbytteskat, at aktionærens depotbank foranlediger aktierne navnenoteret, så skattemyndighederne ved opslag i VP-Securities system straks kan se, at den, der anmoder om refusion, rent faktisk har modtaget det angivne udbytte, og hvilken udbytteskat, der er betalt, i stedet for at etablere et særskilt system for identifikation af den enkelte aktionær hos skattemyndighederne?

Svar

En navnenotering af aktier betyder, at den pågældende aktionær har valgt at få indskrevet sit navn (med adresseoplysninger) i selskabets aktiebog. Der er således principielt tale om et forhold mellem aktionær og selskab. I praksis foregår det typisk ved, at de kontoførende institutter indrapporterer navnenoteringer til VP Securities, som videregiver oplysningerne til det enkelte selskabs aktiebogfører.

Der er således ikke tale om, at VP Securities har et egentligt system med oplysning om navnene på alle ejere af danske aktier, og de oplysninger, VP Securities måtte ligge inde med, vil heller ikke nødvendigvis være retvisende i forhold til hvem, der ejer aktien på generalforsamlingsdagen.

På den baggrund er spørgsmålet forstået således, at der sigtes til en hypotetisk indførelse af et krav om, at alle udenlandske aktionærer skal registreres i VP Securities med navn og bopælsland.

Præmisserne for etablering af en ny model for håndtering af udbyttebeskatning af udenlandske aktionærer har været, at der skal være tale om en model, som giver Skatteforvaltningen et tilstrækkeligt grundlag for at udføre den nødvendige kontrol og dermed imødegå risikoen for svindel, samtidig med at aktionærernes og finanssektorens behov for en smidig og administrerbar løsning tilgodeses i rimeligt omfang. Det er vurderingen, at en nettoindeholdelsesmodel med etablering af et registreringssystem hos Skatteforvaltningen bedre vil kunne leve op til denne målsætning end fx en ordning, hvor der i stedet stilles krav om, at udenlandske aktionærer skal være registreret på navn i VP Securities.

Helt overordnet skal bemærkes, at et registreringssystem reelt ikke vil kunne baseres på VP Securities, idet der ikke kan stilles krav om, at danske aktieselskaber skal benytte VP Securities.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD-fordringen) giver en ret for det udstedende aktieselskab til at vælge, hvilken værdipapircentral etableret i EU selskabet ønsker at anvende til udstedelse af dets aktier.

Et dansk aktieselskab kan således på baggrund af CSD-forordningen vælge at benytte en værdipapircentral fra et andet EU-land til udstedelse af dets aktier i stedet for at benytte VP Securities. Konsekvensen herved vil være, at aktierne udstedes og opbevares på depoter i den valgte værdipapircentral.

Det indgår under den foreslåede nettoindeholdelsesmodel, at de udenlandske aktionærer, der skal registreres, er de retmæssige ejere af det givne udbytte. Skatteforvaltningen vil foretage en stikprøvekontrol for at kunne verificere ægthed af de afgivne oplysninger. I og med at der tillige indgår en objektiv hæftelse for bankerne, vil Skatteforvaltningen kunne opkræve en manglende betaling, hvis denne kontrol måtte vise, at der har været indeholdt for lidt i udbytteskat.

Hæftelsen vil også omfatte situationer, hvor den umiddelbare modtager af udbyttet ikke er den, der skattemæssigt er ejer af aktierne, fx fordi vedkommende er låntager i et lånearrangement. I tilknytning til den objektive hæftelse for bankerne indgår et krav om, at udenlandske aktionær skal underskrive en erklæring, hvori indgår en beskrivelse af situationer, hvor der kan være tale om, at den umiddelbare modtager af udbyttet ikke kan anses for den, der skattemæssigt er ejer af aktierne. Hvis en aktionær fx har erklæret sig som retmæssig ejer af udbyttet på en lånt aktie, vil banken hæfte, men vil samtidig kunne rette et krav mod aktionæren.

Ved en ordning med registrering på navn i VP Securities vil der ikke være nogen mekanismer, som sikrer, at den registrerede aktionær er den, der skattemæssigt er ejer af aktien. VP Securities har ingen forudsætninger for at undersøge, om registreringen på navn rent faktisk afspejler det virkelige ejerskab. Den registrerende bank vil heller ikke have incitament til at verificere de oplysninger, der sendes til VP Securities om ejerskab til aktien, da den ikke hæfter for videregivelse af oplysninger, som måtte vise sig at være forkerte. Der vil endvidere kunne opstå problemer i forhold til aktielån, idet aktielån i VP Securities registreres som salg.

Finansmarkederne er indrettet således, at bankerne ikke behøver at have mange konti i hvert lands CSD'er (fx VP Securities), men i stedet kan nøjes med få, store omnibusdepoter, typisk gennem lokale kontoførende institutter, hvilket reducerer de administrative omkostninger for banker og aktionærer. Hvis det kræves, at alle udenlandske banker, som vil depotføre danske aktier, skal registrere aktionærene på navn i VP Securities, vil det indebære betydelige tilpasninger i bankerne og dermed højere omkostninger. For et relativt lille land som Danmark vil en sådan omkostningsbelastning i værste fald kunne føre til, at udenlandske banker ikke vil understøtte en registrering på navn, og at udenlandske aktio-

nærer i danske virksomheder derfor vil komme til at betale en uretmæssigt høj skat på aktieudbytte. Hvis danske aktier bliver dyrere for udlændinge, kan det hæve danske virksomheders omkostninger ved at rejse kapital.

En central årsag til, at bankerne ikke uden videre forventes at ville medvirke til at understøtte, at aktier skal registreres på navn, er, at det – ud over at kræve en grundlæggende omstilling af deres systemer – også kan medføre en automatisk videregivelse af kunders data til en tredjepart, som banken ikke er forpligtet til at give oplysningerne til. En registrering på navn i VP Securities vil således ikke blot navngive kunden over for Skatteforvaltningen (som det er tilfældet med det foreslåede registreringssystem under nettoindeholdelsesmodellen), men kan også risikere at indebære en navngivning over for alle banker i kæden mellem kundens depotbank og det kontoførende institut i VP Securities.